

KADIN GERİLLA ŞİİRLERİ

Özgür Kadın Akademisi Yayınları

İÇİNDEKİLER

Serbest Şiirler

1. İzdüşüm	Zin Agirî Laleş
2. Maxmur Çocuklarına	Nujiyan Munzur
3. Var mısın?	Zelal Deniz
4. Dörtlük	Zekiye Botan
5. Uzağa	Berfin Başak Eren
6. Doğuş	Berfin Başak Eren
7. Damla	Canda Andok
8. Mavi Beyaz Düşler	Avaşın Arjiyan
9. Zemheri Günler	Dirok Jiyan
10. Büyük Umutlarım Var	Şilan Vaya
11. Sonbahardı	Roni Eylem
12. Dost	Zelal Deniz
13. Toprak	Arjin Dersim
14. Kırık Erbanem	Özlem
15. Yolcu	Dorşin Poyraz
16. Yüzüm	Medya Doz
17. Geceye Hitap	Asmen Uçurum
18. Zağros Çiçeği	Asmen Uçurum
19. Şiirler Adsız Yine	Rojna Zağros
20. Ufkun Kızı	Beritan Baz
21. Sürgünde	Meral Kızılırmak
22. Savaşın En Kızgın Anı	Melsa Amed
23. Geliyorsun	Siya

İZDÜŞÜM

Suskun kalmış han da katarlarla tarih yüklü
yolcuyduk
ayak tozu buralarda henüz at izlerinin
kervanların yol macerası
İlahi mühür gibi işaret bırakıyordu kırık han
Duvarlarında
Kimimiz vahiy sandık
kimimiz aracı istemedik tanrıyla aramıza
kimimiz yaşamın sancısıydık
ne onlara
ne yaşadıklarımıza inandık
bunca zaman kitapsızdık

Okunmamış öykülerde bulduk kendimizi
O masal kahramanları henüz yaşamamıştı
çocuk düşümüzde

öykünemezdik bu yüzden
Unutulmuş muyduk
yok muyduk tanrı belleğinde?
Yazısı henüz bulunmamış sözdü
emanet verilmiş sanılan ömürlerimiz
bu yüzden erken ölürdük
söylencelere ispat olmalıydı bedel verilenlerimiz
tarih yazılsın

tarihe yazılsın diye
Henüz yağmur gibiydi, bereket verildi toprağımıza
hüzünden damıtırdı kendini şiir
göz yaşlarımız çorak bırakıyordu yüreğimizi
yine de vazgeçemezdik acıdan
acı

mayamızda su, toprak ve ateşten sonraydı
suskunken bile dil, kavgasını sürdürdü ruhla
söylemek istediklerimiz hiç bitmiyordu yaşama dair
bu yüzden savaşıyorduk hala
Kıyamet neden gecikti, dersiniz
hayra alamet olmayan ne çok şey yaşandı
ha koptu, ha kopacak sandığımız
ne çok kıyamet yaşadık
Ama vazgeçmedik cennetten
bu yüzden hep yolcu kaldık
Bizimdi yaşamın her metrekaresi
biz hep başkasının bildik
bu yüzden kendimiz bile olamadık
masal, gideceğimiz şehrin coğrafyası
ayçiçeğinin boyun büktüğü gerçek
yaşamın olağan seyrinin dışına taşan
yol haritası

Kimimiz dünyayı okyanus, kendimizi damla
Kimimiz, kırık bir han her daim yolcusunu arayan
Kimimiz, alıcı kuş pençesinden kurtulmayı bekleyen dünyaydık
Hem okyanus, damla
Hem kırık han
Hem dünyaydık
Masal bizim içindi, masal olamazdık
Yaygın doğrulardan sıyrılmayı
Bulabildiği yerden çıkıp
Her ayrıntı
Kendini büyütebilirmiş, buna inandık

Yoksa bugüne dek haberdar olur muyduk kendi soyumuzdan

II.

Önce benim kapım kırıldı
Bir başkasının başka bir gün
Hep birlikte sustuk
Sonrası malum
Gerçek-düş arası gidiş-gelişte
Var mıydık-yok muyduk, anlamadık
İs katılmış sütle damgaladım yüzümü
Bilmesem de
tarihin açık kalmış penceresinden görüneceğimi
Bilmediğimizdendi
Görmediğimizdendi belki medeniyeti (!)
Ki bu yüzden kaç çağ atladığımız sayamadık
Çağlar dışında kaldık, vardık
Biz bölünmüş halk,
Dört halka olup kilitlendik

III.

Şimdi ölüp de dirilememek var bir daha
Oysa bulmuştuk künyemizi, o kilitli sandıktan
Üstelik doruktayken, bu serüven sandığımız
Yaşamın heyecanını,
Kurban edebilirdik öfkemize;
Tarihin ödenir hesabını hiçe sayıp
Kariştirarak tanrının cennet vaadiyle
Tekerrürlerin boşuna söylenmemiş olduğunu
Kanıtlamak istercesine bir gaflet içinde!..
Kendimize sırt çevirdiğimiz anlara gerekçeler bulup
Ne çok zamanı yorduk, hesapsızdık
Ateş böcekleri, çocukluğumun kaymış yıldızları
Ya da ben öyle sanmıştım
Belki de anlam arayışındı onlar
Ateş böcekleri, büyümüşlüğüm hayal kırıklıkları
Gök yurdundan olmuşlar sandım
Yıldızla aramıza insan yaşı kadar yıl saydım
Ne çok uzakmış, yanıldım
Sonra, her yanılımla çocukluğumun kapıları kapandı
Görmek istediğimiz gibi değilmiş her şey
Bizse tarifini aradığımız bir buluşa
Kendi mührümüzü bastık
Şehirler kurduk
Biri diğerini taşımaz (depremle ancak anlaşılırdı)
Binalar üst üste

Kuşun kanatlarında uçamazdık
Göklere varacağımız uçaklar yaptık
İhtiyacımızı karşılayacak kadardı dünya
Gerisini sattık
Sonra, mekansız kaldık
Ruhumuzu temizleyerek
Bir çok ırmak adı biliyorduk, duru
Ne çok işgal ediyorlardı yaz(g)ılarımızı
İşgal altındaydık
Ama hep unuttuk
Bizle beraber diğerlerini
Mesela, murada ermişlerin soyunu
Ya da ermemişlerin mi
Sebebi bizdendi, her ırmağın adı
Küçük büyük fark eder miydi
Ama biz unuttuk öykülerini
Yangın ortasındaydık
Çatlamışken susamışlıktan kalbimiz
Şaha kalkmış at sırtında o hırçın su
Soluğu rüzgar
Can vermeye geliyordu
Bizse habersizdik
Bu yüzden hep kader sandık her çıkmaz yolu...
Yazdığım her şiir uzunluğunda bir ömür diledim zamandan
Zamansa yolcusunu bulmuş o han...

Haziran 2001
Zin AGİRİ LALEŞ

MAXMUR ÇOCUKLARINA

Hayallerimin zlem ocuğu
Tekoşin'e
Maxmur'un çorak topraklarında
Binlerce olan sen
Mülteci doğdun, mülteci büyüyorsun
Mülteci yüreğin ve düşlerinle
Oysa
Kim bilir kaç asır geçti yaşadıklarınla
Çiçekli bir bahçenin yollarından değil
Sürgün yollarında,
Kan kokan toprakların patikalarından
Savaştan, açlıktan, acımasızlıktan
Geçerek geldin bugüne
Yapayalınızdır
Minicik ellerinle annenin eteğine yapışırken
Kimi zaman çığlık çığlığa
Kimi zaman soluksuz ırpınışlarda
Kimi zaman ise
Kaybolan yaşamın dehlizlerinde
Ama yine de
Umut olan sendin gelecek için
İçimde bir sızı duyumsuyorum ansızın
Şimdi sen
Yasaklı hayallerin imbiğinde sınanırken
Yaşananların dili olan yüreğin
Derin bir manayla bakan gözlerin
Teninin kokusu geçiyor ruhumdan
Bir bilsen
Neler buldum sizde
Halkımın yitik özlemlerini
Çırılçıplak yalın bir gerçeği
Ve
Sende aradım ben
Sevinçlerimizin yarımlyğını, güzelliğini
Kaybettiğimiz yaşamı
Sende tattım yalnızlığı
Sende gördüm kırılmışlığımızın acısını
Sende buldum kendimi
Sende sınıdım kadınlığımı
Sende buluştum halkımın sevdasıyla
Beni nefessiz bırakan
Tarihi taşıran gülüşün
Sarı saçların, zeytin gözlerinle

Bir ışık demeti olan sen
Yüreği büyük küçük arkadaşın
Unutmadım çamurlu ellerle koşuşunu
Ve güneşimize en içten yakarışını
Ne çok istedim bir bilsen
Bu dağlarda özgürce koşmanı
Senden de hızlı koşan bir sincapı görsen
Ne yaparsın diye düşünüyorum
Şaşırır mısın
Yoksa
Her zaman yaptığın
Durmada, ağız dolusu güler misin
Sonsuz dağları, orman deryalarını
Yaşayabilseydin mavi düşlerinle
Çünkü gelecek
Senin mavi düşlerinde saklı
Özgürlük, sevgi, aydınlık
Senin düşlerinin tütsüsü sadece

Nujiyan MUNZUR

VAR MISIN?

Var mısın el ele tutuşup
Dalmak sonsuzluğa
Uzanmak güneşe
Bir kuş olup uçmak maviliklere
Var mısın?
Tarih sayfalarında bir gezintiye çıkmaya
Cudi'ye Nuh'un gemisine binmeye
Cizra Botan'a Mem û Zin'in
Aşkını yaşamaya
Var mısın
Ahmede Xane'nin diyarı
Agiri'ye, Bazid'e gitmeye
Sema'nın aşkını yaşamaya
Yaşanmayan hayallere uzanmaya
Var mısın
Bir çiğ damlası olup
Babil bahçelerini süsleyen
Nar çiçeğini ıslatmaya
Var mısın
Bir yaz yağmuru olup
İMRALI'ya yağmaya
İnsanlıkla buluşmaya
Sevgiyle
Umutla,
Özlemlerle,
Aşk'la buluşmaya
Var mısın?

Zelal DENİZ

DÖRTLÜK

Ey tarih yazan insanlar
Kariş kariş bastığın toprağa
Bir gün yolun düşerse eğer
Beni
İhaneti bağrında taşıyanlara sorma
İstemem
Bilmek istersen eğer beni
O zaman
Kayalardan, ağaçlardan sor
Kandan nemlenmiş toprağıma sor
Onlar şahidimdir benim

Zekiye BOTAN, 2001

UZAĞA

Hüznüm gözlerinde
Gözlerin yüreğimde bir sancı
Artık dağlar var aramızda
Ve bir de
Nehirler dolusu ayrılıklar...
Yok olmayacağız hiçbir zaman
Çünkü biz,
Ölü çocukların sessizliğine küstük
Karanlık sokaklara
Yaşanmamış sevdalara küstük
Ve bizi birbirimize
Çeşme başı sohbetleri bağladı
Ve mızıka sesi
Ve papatyalar
Ve yüreğimize istediğimiz türküler
Bir de
Uçurtmalar
Meydan okuyoruz şimdi
Hangi cüretkar başarabilir ki bu bağı?...
Artık dağlar var aramızda
Ve bir de
Nehirler dolusu ayrılıklar...

Berfin Başak EREN

DOĞUŞ

Neden?...

Soruyorum, durmaksızın gecenin karanlığına

Karanlığı yırtan haykırışlara boğuluyorum

Zaman ve mekan şimdi değildir

Yer ve gök bir değildir

Güneş geç doğar artık bu vakitlerde

Sararır yaprak dalında,

Duşer ana toprağa

Ana rahminde kalamaz artık bebe

Dağda doğarak günün sancılarını yaşar

Ama sancısı ağırdır yeni bir canın;

Tam dokuz ay, dokuz gün

şafak söker gün be gün!...

Tam ağarır her akşam,

Yasa bilincindedir sorumluluğun

Durmaksızın, işler gider...

Gün, ay, yıl sıralanır ardı sıra

Artık ne dokuz ay

Ne dokuz gün

Artık ne gece,

Ne de gündüz

Ne şafak, ne tan!...

Sancısı ağırdır

unku doğacak bebenin,

ocuk saflığında değildir,

Ana sütü gibi helal hiç değill!...

Yoğrulmuştur yılların acılı geçmişinde

Bağrında açmıştır kan kızılı demetleri,

Döl yatağı kurumuştur yeni bir canın;

Körpe yuereklere kapanmıştır artık

Ve kurak toprak kaktusle yetinmiştir

Dokuz ay sancı çekmek ağır gelmiştir unku...

Yaralamıştır toprağı ağırlaşan sancı,

Ağırlaştika, tırnaklarıyla yaralamıştır toprağı

Ama doğmamıştır körpe bir can,

orak toprakta

Çiğ damlasını alamamıştır çatırdayan damarlarında...

Bu yüzdendir yuereğin hep yaralı kalışı

Bundandır hep hasret türkülerinin alınması,

elimsizliğine ofkedir, tutsaklığına tepki

Bu yüzdendir hep buğulanan gökyüzü...

“Taşıma suyla değirmen dönmez” derler ya,

Ama çiğ damlasıyla yeşerir bugün fidan
Kök salar çorak toprağa, bütün yasalara inat
Ve ne çölün sarısı, ne kaktüsün yeşili
Güzelliğini saklayamaz yeni doğacak canını
Susturamaz sesini tarihten esen fırtına
Ninnisi başlamıştır, şimdiden beşik başlarında...
Çünkü artık dokuz ay, dokuz gün zamanı çoktan geçmiştir
Tabiat ana döl almıştır bir kez
Kurutulan damarlarında
Yeniden kök salacaktır fidan,
Doğacak bebenin çıgıllıklarıyla...
Güneşin doğuşunu beklemektedir sadece,
Ha bu gün, ha yarın
Ve doğacaktır bebe,
Güneşin doğuşuna yönelerek...

DAMLA

Verebilmek en durusundan duyguları
DOST'a
İçinde onun olduğu en güzel düşleri
Düşlemek
Onunla sevebilmek her şeyi
Yürek bu,
Kâfi gelmiyor hiçbir şey
İstediğim dostluktan da öte şeyler
Ayrı köşelerdeyken evrenin
Gözlerinden kendimi duyabilmek gibi bir şey
Yıldız gözlerin görebildiği her güzellikte
Anılar dolusu tebessümler bırakmak dudaklara
Ilık soluklarda gidermek susuzluğunu
Her şey mutluluktan yanmayı çağrıştırır
Dost'a
Kavrulmayı sevmekten, sevilmekten
O'nu yollara düşüp
Bilinmeyen uzak ülkelerde
Adı konmamış gezegenlerde aramıyorum
Yüreğimi bir damla suda eritip
Isınmayan duvarlarına vurmak istiyorum
Bendlerine çarpıp dağılmak
Sonra yeniden kaçtığım okyanusta
Bulmak istiyorum
Bir damla su;

Bir mavi boncuk
Bir yürekte karışmış
Umutlar yorgun
Gözlerden akan yaşlar
Nasıl da oyuklar bırakır gururlu yüzlerde
Onca hırçın sular çrtemedi duvarlarını
Olaki bir gün
Tarihin bir zamansızlığında
Duvardaki çatlaktan bir ıslaklık sızdığında
O zaman tuzları çekilmiş
Bir damlayım ben

Canda ANDOK
20.08.2001

MAVİ BEYAZ DÜŞLER

Zaman ne kadar da acımasız
Birilerini bir şeyleri beklemeden
Nasıl da akıp gidiyor
Sonsuzluk içerisinde akan
Uzak boşluğu misali
Yakalamak seni
Ve doyusuya yaşamak
Bazen güzel bir ütopya
Bazen de beyin duvarlarına çarpan
Bir fantezi
Seni sende yakalayanlarda çıkıyor
Diyeceğim odur ki sana
Asla teslim olmayacağım
Kimi zaman içimde bir çığlık kopuyor
O sonsuz boşluğuna atıp kendime
Yalnızlıklarla sarılı zamanlı ve
Zamansız vakitlerinde dalıp gitmek
Sonrasında yeni başlangıçlar için
Kendimi bulmak istiyorum
Benim de bilmediğim
Arkasından koşarak yakalamak istediğim
Nice misti, gerçek
Ve gerçek olmayan
Yanlarım var
Bütün olanlarla, olacaklarla birlikte
Sen sonuç,
Biz ise nedeniz
Senin bütün gizlerin nesne oluşunda
Benim ise özne oluşumuzda gizlidir.

Avaşın ARJİYAN
09.06.2001

ZEMHERİ GÜNLER

Zemheri bir hükümranlılıkta hayat
Her dem sessiz ve soluk tükenişlere gebe
Yollar bitimsiz
Ve uçurumdu
Bütün son duraklar...
Şafaklar al kanımızla kızılılaşıyor
Acılarımızda sizlere gömülüyor ufuklar
Bedenim irkiliyor
Benliğim param parça
Tarihsiz bir ürpertiyle sarsılıyorum
Bu coğrafyanın tüm kutsal heyecanlarında
Maviliklere kanat açarken dahi
Bir an olsun bile
Bahtiyarım diyemeden
Şimdi toprak olan bir dağ kızının
Çığılığı yankılanıyor kulaklarımda
Ölüleri çoğalıyor halkımın diyor
Üşüyorum...
Her devnimde fırtınanın ayak sesleri var
Sesimiz sahipsiz bir rüzgar gibi
Dolaşıyor cihanı
Her coğrafyada mülteciyiz
Her zaman tüneline seke seke
Yürüyoruz
Çocuk yüreğimizi büyütmeden
Ve bir yolculukta son yolcularız
Soluk soluğayım yine
Bu zemheri günlerinde
Zozanlarımızda fırtınalar esiyor
Kardelenlerim yalnız
Gecenin en ıssız deminden düşen
Çiğ taneleri kadar bir başına
Ölüleri çoğalacak halkımın!
Bu ülke kırılan bir aynadır
Kıraç topraklarda
Tükeniyor ırmaklarımız
İhanet hançeri acımasız...
Toprak doyumsuz
Hayat kısır...

BÜYÜK UMUTLARIM VAR
Küçük dünyam büyüdüğüçe
Dağlar yıkılacak diyorum
Yollar kavuşacak sonunda
Dostlarımın teninde soluklanacağım
Yaşadıklarımı şiir güzelliğinde
Anılarımı şafak tazeliğinde anlatacağım
Büyük düşlerim var
Gerçekle iç içe olduğca
En acısını, en zorunu gördükçe yaşamın
Kanım iki kez dolaşacak damarlarımda
Bir benim için, bir de
Yüreğimdeki portreler için
Eskiyip gitmesinler
Sarıp bitmesinler diye
Ve başarmanın hazzına bürünerek
Ferhat'ın gözleri
Şirin, bekleyişinin sonunda bahtiyar
İnsanlar secdeye duracak
EMEK denen tanrı önünde
BARIŞ yağmurları yağarken kucak-kucak
İklimi aydınlık, günü güzellik, anı sadelik
Birde,
Güneşi kalıcı kılmak için,
Isıtmak için tüm insanları
Söküp atmak için çürümüş yanları
Yine düşeceğiz yollara
Kan izlerini, çiçek tozlarıyla temizleyeceğiz
Gecenin bir vakti kapı çalındığında
Kim olduğundan emin açacağız
Köylerimizden taze tandır ekmeğinin kokusu yayılacak
Duman ve yanık kokusunu unutturacak
Bir de çocuklar;
Çocuklar çocuk olmalı, başka bir şey değil
Saklambaçla saklamalı kirlenmemiş insanı
Salıncakla ihanetleri sallayıp fırlatmalı
Çok yakınımda şimdi
Mavi giyinmiş yumurcaklar
Koşuyorlar yeşilliklerde
Ve beyaz güvercinler uçuyor minik
Ellerinden
Evet, herkes mavi giyinmeli
Çünkü mavi, umut demektir.

Şilan VAYA

SONBAHARDI

Ve mevsim ağlıyordu
Heceler dipsiz kuyu
Gündüzler nefes alışlarıydı
Hüzün yalnızlıklarımızın yoldaşydı
Hayallerimiz üzüyordu
Yaşamaya dair dostlar arıyordu
Umutlarımız kimi zaman
Köz kıızıllığında bir türkü,
Kimi zamanda
Buluşmayışlarımızın sevgili mısraları oluveriyordu
Bir aşk mevsiminde,
Yeni aşklara yol alıyordunuz
Duraksızlığın sınırında
Yeni kapılar aralamak için
Davetsiz, ikramsız misafirler...
Yudumlayacağız yeni yaşam,
Karıştıracacağınızda gerçeklerdi
Göçmen kuşlar misali yurtsuz
Martı sınırsızlığında özgürlükle döşeli
Mekanlarda uçacaktınız
Eskicinin yalnızlığını
Bir küçüğün umut biletini
Ve tüm görülenlerin, boyalarını
Maskelerini düşürecektiniz
Gerçeğin çıplağında yüzmek
Sanal çemberi delmek
İz çıkarmadan güzelliklere davetiye
Çıkarmak
Kemerlerini sıksınlar
Şehirler,
Kaldırımlar,
Gecekondular
Tuzlu Çayır'ın ruhu taşınacak sokaklara
Ve onlar kalabalıkların
Gömülü adresi olacak
Kadıncalığı hükmedecekler
Çizgiler,
Ezgiler
Ve
Görüngelerle...
Yaratıcılarına yarım kalan sözlerini vererek
İMRALI'daki efsaneye ibadete tutulacaklar
Zorluklar gölgeleriniz

Varlığımızsa geleceğiniz
Artık yaşamın dilimlerinde arayın bizi
Zamanın kimsesiz yolcularını
Bankta oturan bir ihtiyarın
Yüz çizgilerinde
Yorgunluktan bıkmış bir memurun
Sarkık çeketinde
“Ş” harfinden Orak-Çekiç yapan
Bütün okul sıralarında
Bir çocuk bahçesinin boşlukta salınan
Salıncağından...
Kitap fuarının Ortadoğu standında gizlenmiş
Satırların dilimiz
Artık şehirleri, ne vapur sesleri
Ne tren düdüğü
Ne de
Kalabalıkların belirsiz sesleri uyandıracak
Serüvenciler açmışlar yelkenlerini
Onlar deniz olacak
Bütün sesler
Zamana...
Genliğimizden çaldık umutlarımız için
Başarılarımız buluşmalarımız
Olacaktır.

06.11.2000
Roni EYLEM/GARE-Xere

DOST

İnsanlarda ÷lkelere benziyor
Sınırları var, yüzölçümleri
Yasaları var,
Bayrakları,
İlkeleri
Kimi dağınık bir arazidir
Kimi kıraç
Kimi bereketli
Kimi engin, göz alabildiğince
Kiminin sınırından
Sıkı pasaport denetimiyle girebilirsiniz
Girersiniz kiminden içeri
Sonuçta
Küçümseme insanları
Devrim kızım
Ama anlamaya çalış
Nedir?
Sınırların varabileceği son nokta
Nedir?
Ve ne kadar genişleyebilir
Yüzölçümleri
Hastalık anında
İlaç ne ise,
İhtiyaç anında da
DOST ODUR!...

Zelal DENİZ

TOPRAK

Toprak ana nasılda rahmini açmış
Tanrının bereketine
Yağmur ki
Tıpkı bir notadaki ezginin umuduyla
Her damlası bir ateş yakıcılığıyla
Yüreklerin ta derinliğine
Düşüyor
Yağmur ki
Ruhlardaki laneti silip süpürmek için
Çiseliyor...
Çiseliyor...

Arjin DERSİM

KIRIK ERBANEM

Mistik bir ezgiyi mırıldanıyor
Bakışların
Yüreğimin parmakları
En coşkulu devinimleri sayıklıyor
Kırık dökük erbanemde
Her ritimde
Tekrar...
Tekrar...
Duyuyoruz yaşamın kokusunu
Zikre duruyor ruhlarımız
Yaprağa tutulan
Son çiğ damlaları olmanın sevkiyle
Salıyoruz tenlerimizi toprağa
Ve...
Bedenlerimizde
Sayısız ayak izleri yine
Hangi dünyalara ait olduğu bilinmeyen
Kızılımsı haykırışlarla ürperiyoruz
Bir ayın sonrası sarhoşluk karışıyor havaya
Nehrin öte kıyısında
Hüzün rengine giysileri
Toprak yansıyışında
Taneleriyle
Uğurlanırken
Son yolculuğuna kurbanlar
Yaşamdan koparılmak,
Melodiler eşliğinde suya karışıyor
En değerli armağanlar
Her damlayan gözyaşında
Bambaşka bir sekle bürünüyor ağıtlar
Düşüyor ritim
Ve...
Rüzgar pelerinlerinde taşıyor son
Titreşimleri
Soluk
Tanımı olmayan bir renge
Dönüşüyor coşkular
Binlerce ruh
Boşluğa savuruyor bendini
İkinci intihar yaşanıyor
İkinci bir sessizlikte şimdi benlikleri
Düştü ritim
Ve...

Şimdi nehrin sularında
Binlerce zerrecik halinde
Yaşlı erbanê
Rüzgarsa
Bir yürekten kurtulurcasına
Çekip gitti
Ölümü bırakarak ardında
Bir soluk daha gitti
Ve bir soluk
Daha kırıldı yaşama

07.2000
Dola Koke, Özlem

YOLCU

Göç yollarında kervanlarımız
Umutlar yükümüz,
Sevdadır, inançtır
Öğrenmişiz ayrılmanın
Hüznün olgunlaşmış
Başaklarını toplamayı
Ve öyle sevmişiz
Yoldaşın narin gülüşünü

Dorşin POYRAZ

YÜZÜM

I.
Ben hep ip atladığımı
Sanırken,
Çağlar atlamışım
Ve çağlar, çağlayan olup akmış
Hiç durmadan
Önüne göz bebeklerimi katarak
Şimdi su yatağının durgunluğunda
Yosun kokuyor saçlarım
Yüzüm oluyor su yatağı
Dağılmadan göz bebeklerim,
Hiç akmamacasına yüzüm,
Gözlerim yüzümde yüzüyor,
Artık ağlamayacak gözlerim...

24.07.2001

II.

Karanlıkta karanlık oldum
Aşkımı yitirdim karanlıkta
Ve aydınlık oldum
Yüzümün bir yanı aydın
Güneşe bakıyor
Diğer yanı ise karanlığa
Göz kırpıyor
Yüzüm ikiye bölünüyor,
Acı çekiyorum...
Yüzümün tümü firar
Benden kaçıyor
Oysa ben
Bütün suçlardan
Muaf sayıyorum kendimi
Ama acılar
Telif hakkı istiyor
Veremiyorum...
Bir istila sonrası
Yüzümden kaçıyorum
Şimdi bir dilenciyim,
Heybemde taşıyamayacağım kadar
Yüz var
Ben kendi yüzümü dileniyorum

25.07.2001

III.

Ülkemin haritasıdır yüzümün çizgileri
Çizgiler boyu kırdılar benliğimi
Ama intifada çağrısıydı
Gözlerimdeki ışık
Şimdi parçalarımı topluyorum
Kırılan benim,
Bütün benlerimi alıp kucağıma
Uçurum kenarında yürüyor
Uçurumdan vazgeçip-geçmemenin
Uçurumundayken,
Sesler çığlık oluyor...

09.02.2001-09-25
Medya DENİZ

GECEYE HİTAP

Ve yine seninleyim
Ama sen,
Yine yorgun düşünceli ve suskun
Kürt kızının zifiri
Kara uzun saçlarından almışsın
Geceni
Kendinle boğuşuyorsun
Dipsizliğinde
Bundadır ki;
Ben beni soruyorum sana
Duyuyor musun?
Ak yüreğimi
Gecede saçlarım ağlarken
Avuçlarım yanar
Sessizliğine
Dinle beni gece
Dağları nasıl almışsan koynuna
Ve toprağa bir gelin misali
Selvi boyunca sevilmişsen
Ve suskun gözlerinle
Bakıyorsan da
Beni de al asi karanlığına,
Bak hala gece,
Nasıl da durgun gökyüzü
Bundandır belki
Yıldızlar gülmüyor uzun zamandır

Bundandır ki
Düşlerim maviliğe asılı
Bundandır,
Oy gece
Bir çocuk çığlık çığlığa,
Kana bulanmış bir sevda
Sıcak bir yüreğe hasret
Ama gece;
Eriyen kurşun sesleri
Bağrımda bir hançere dönüşürken
Zifirinden kopuyor
Sessizliğin resmi
Sen o,
Çocuk gülüşlerin sessizliğine
Öfkelenirsin
Neden?
Bir gece senfonisinde
Olmayacak sessiz masallar
Yayılıyor geceye...

**Mart 1999-Dola Koke
Asmen UÇURUM**

ZAGROS ÇİÇEĞİ

Kapa gözkapaklarını
Yağmur sisleri ardına
Çarçella doruklu
Zağros çiçeği
Ürkek, sonra asi
Küçük bir kız More
Belki yorgun saçları
Işınlar tutsağı More
Ama
Yüreğim bir başka Çarçella
Yağmuruna susayan saçlarım
Yanık bir köy o zamanlar
Gözlerimin şehitliğinde yakılan
Biliyorum suçum az değil,
En az senin kadar,
Tarihin sende unutulduğu
Dünyanın ekvatorunu parçalayan
Okyanusta boğulsa suç
Bağışlar bir ihtiyar kalın asır sonrası
Dağ doruklu yüreğim

-Bir damla-
Rüzgar takıldı saçlarıma
Ve bir orman gibi sığlaştı
Tüm dostum haykırışı Cilo
Gizemli bir kuyu annem
Ardına düştüm Zağros
Anamın saçlarına dokunuş özlemiyle
Tutundum sana dal mı dersin
Bilmem ama
Buldum seni,
İşte bu yüzden özlüyorum
Bilki yalnız değilsin
Bu maratonda
Gözlerine ışınları sığdıran
Bir kızın var şimdi
Esmer bir düşte doğdu
Ellerimde acının tadını bırakarak,
Yeni intiharlara Çarçella
Kutsal genç bir kız şimdi
Etekleri papatyalı Zağros
Saçları suçum
İntihar soluklu bir kadın
Şimdi
Nefes serüvencisi...

**02.02.2001-Şehit Harun
Asmen UÇURUM**

ŞİİRLER ADSIZ YİNE

Şiirler adsız yine
İçimde uçsuz bucaksız
Muş ovasının maviliğinde
Buğday tanesiydi yüreğim
Şiirler adsız yine
İçimde
Soluksuz sonbahar akşamında
Ağlıyor, gözlerim
Yüreğim
Şiirler adsız yine
İçimde
Bu şehirde çığlıklarımı atamıyor
Geri dönüyorum yüreğime

Rojna ZAĞROS

UFKUN KIZI

Aramızda yalnızca bir sınır çizgisi
Ve sınırdaki
Tel örgüler
Ellerim, uzanırken sana
Avucumda kırmızı bir gelincik
Yetişmekte ellerimde
Bedenimi çiziyor dikenli
Teller
Çizilen şu gensem gibi
Çağlayan gözlerine baktıkça
İlk soluğu dağların
Buzul doruklarında alıyorum
Güneşin kızıştığı o dorukta
Kaldırıyoruz tüm duvarları
Yıkıp geçiyoruz, tel örgütleri
Sevdamızın sözcükleri ekiliyor
Bak!
Ülkemin kıvılcım yüreğinde ufuk
Ve kızı oluyorsun ana topraklarımın
O ülkenin rüzgarları savuruyor saçlarını
Dalga dalga
Derken Dicle'nin keskin sularında
Zore'nin deli yüreğini yırtıyoruz
Fırat'ın asi dalgalarıyla boğuşurken
Ölesiye bir ayrılık başlıyor
Kavgamız sürüyor bir kıtadan, bir başka
Kıtaya
Düşmana sıktığım silahta tetik duruyorsun
Yaktığın ateş oluyorsun
Süzüveren yeşil otlaklarda
Avucumda hala kızıl gelincik duruyor
Hoşça kal demeden,
Şafak gibi açık alnından öpüyorum
Tozlu patikalarda usulca kayboluyorum

SÜRGÜNDE

Sürgünde yaşamak
Köklerinden koştuktan sonra
ARİFCE “kan güller” takılsa da saçlarına
yağmurun şiddetiyle, toprağın kokusuyla
Yıkansa ve
Yakınına yıldızlarda serpilse
Bir yürek olmadıktan sonra
Köklerinden kopmak
Demir tadımlı sürgünlerde yaşamak
Ne korkunç şimdi!
Kirpiklerinin kökeninde ağlayabilir misin şimdi
Mevsimimizde toprak yanarken
Yüreğinin kuytuluklarında saklanamaz ki...
Bekler tinin acı özlemi
Bırakacaksın
Yüreğinin nasırı kanayacak
Nasılsa toprağın koynunda
Çoktan sabır da vardı
Sürgün yüreklerde
Sevgi büyür mü?

Meral KIZILIRMAK

SAVAŞIN EN KIZGIN ANI

Benden haberin olmasa da
Seviyorum
Ayakları çıplak
Yüzü kir pas içinde
Parkasız soğuktan titreyen
Masum çocuk seni
Dünyadan bi haber
Umudun tanıdığı masum çocuk yüzünü
Savaşın en kızgın anında
Senin o masum gözlerinin hayali
Bana savaşma azmi veriyor
Biliyor musun?
Sokaklar senin meskenin olmasın diye
Kocaman kara gözlerinden
Boncuk boncuk dökülen yaşlara
Engel olmak

Ağız dolusu gülücükleri yerleştirmek
Tüm bu acılar
Bu savaş
Bu kan
Bu ömür
Her şey ama her şey
Senin ve geleceğin için çocuk
Anasız kalmayasın diye
Yaşamı sevesin diye
Sevilerini büyütesin diye çocuk
Bilerek mi kaybettik
Kalp atışlarımızdaki heyecanı
Neden kaldı bu sızı
Yüreğimizin bir köşesinde

Melsa AMED

GELİYORSUN

Geliyorsun
Gecenin en umulmadık saatinde
Sadece ayak seslerin
Ve gölgenle geliyorsun
İçeride seni bekleyen gerçekliğine
Çocukluğu ve yaşlılığımı getiriyorsun
Ayak seslerinle
İçinde yaşlılığımın aklı ve sadeliği
Çocukluğumun masum gülüşlerini taşıyorsun
Çocukluğumun ve yaşlılığımın
Ayak seslerinle
Gençliğimi taşıyorsun
Bilinmez mutlu, mutsuz ayak seslerin
Ayak seslerim
İçimdeki ben
Geliyorum
Yaşlılığım ve çocukluğumla
Gençliğime geliyorum
Sessiz ayak seslerimle
İçeride bekleyen gençliğime

SİYA

Var mısın el ele tutuşup
Dalmak sonsuzluğa
Uzanmak güneşe
Bir kuş olup uçmak maviliklere
Var mısın?
Tarih sayfalarında bir gezintiye
çıkmaya
Cudî'ye Nuh'un gemisine binmeye
Cızra Botan'a Mem û Zin'in
Aşkınu yaşamaya
Var mısın
Ahmede Xane'nin diyarı
Ağırî'ye, Bazîd'e gitmeye
Sema'nın aşkınu yaşamaya
Yaşanmayan hayallere uzanmaya
Var mısın
Bir çiğ damlası olup
Babil bahçelerini süsleyen
Nar çiçeğini islatmaya
Var mısın
Bir yaz yağmuru olup
İMRALI'ya yağmaya
İnsanlıkla buluşmaya
Sevgiyle
Umutla,
Özlemle,
Aşk'la buluşmaya
Var mısın?